

Όσα αγαπάμε...

Φίλοι και Φίλες

Η φίλη μου ονομάζεται Βασιλική. Η ηλικία της είναι οχτώμιση χρονών. Η φίλη μου μένει στη Λακατάμεια. Την ξέρω γιατί είμαστε συμμαθήτριες από την πρώτη τάξη.

Η εξωτερική της εμφάνιση είναι όμορφη και φορά ωραία ρούχα. Το ανάστημά της είναι αρκετά ψηλό. Το βάρος της είναι μικρό. Τα μάτια της φίλης μου είναι γαλάζια. Τα μαλλιά της είναι ξανθά. Είναι χαμογελαστή αλλά και γκρινιάρα. Τα δόντια της φίλης μου είναι πολύ πυκνά και καθόλου αραιά.

Ο χαρακτήρας της φίλης μου είναι χαμογελαστός, όμορφος και γλυκός. Το αγαπημένο χρώμα της φίλης μου νομίζω ότι είναι το μπλε.

Μαζί παίζουμε πολλά παιχνίδια στο σπίτι και στο σχολείο. Νιώθω ότι θα είμαστε αγαπημένες φίλες για πάντα. Εύχομαι να είναι πάντα καλά και να μην μαλώσουμε ποτέ.

Χριστίνα Φιλιππίδου

Τη φίλη μου την Λένε Μυρτώ Σαρπέτσα. Έχει ηλικία 9 χρονών. Μένει στη Λακατάμεια. Την ξέρω από τότε που ήμουν τεσσάρων χρονών.

Η εξωτερική εμφάνισή της είναι πολύ όμορφη. Έχει ψηλό σώμα και είναι λεπτή. Τα μάτια της είναι καστανοπράσινα και πανέμορφα. Τα μαλλιά της είναι καστανόξανθα και είναι πολύ απαλά και όμορφα. Στον ήλιο λαμπυρίζουν τα μαλλιά της! Το αγαπημένο της χρώμα είναι το ροζ.

Συχνά μου κάνει αστεία και γελάω. Παίζουμε πολύ δασκάλες και παιδιά. Παίζουμε, γελάμε και διασκεδάζουμε μαζί.

Νιώθω ότι θέλω να μείνουμε για πάντα φίλες.

Φωτεινή Γεωργίου

Το όνομα του φίλου μου είναι Στέφανος και είναι 8 χρονών. Μένει στη Λακατάμεια. Ο Στέφανος είναι συμμαθητής μου.

Είναι λίγο λεπτός, έχει καστανά μάτια και μαύρα μαλλιά. Έχει και μια ελιά στη μύτη.

Το αγαπημένο του παιχνίδι νομίζω πως είναι το ποδόσφαιρο. Μαζί κάνουμε διάφορα πράγματα αλλά πιο πολύ παίζουμε και συζητούμε για διάφορα.

Νιώθω χαρούμενος που τον έχω φίλο. Εύχομαι να είμαστε πάντα φίλοι.

Ιωάννης Ζένιου

Γιαγιάδες και Παππούδες

Η γιαγιά μου ονομάζεται Ελένη. Η γιαγιά μου είναι 81 ετών. Η δουλειά της είναι να καθαρίζει γραφεία. Είναι από τον Καραβά. Μένει κοντά στο σχολείο μου.

Τα μάτια της είναι καφέ. Τα μαλλιά της είναι καφέ. Το δέρμα της είναι άσπρο και έχει μια ελιά. Συνήθως φορεί καθημερινά ρούχα.

Ο χαρακτήρας της γιαγιάς μου είναι πολύ καλός. Της αρέσει να βλέπει τηλεόραση και συνηθίζει να βλέπει τις ειδήσεις. Όταν είμαστε μαζί, παίζουμε πολλά παιχνίδια, όπως αλογάκια, πυργάκια και άλλα πολλά.

Το ξέρω ότι με αγαπά και την αγαπώ κι εγώ πολύ. Εύχομαι να είναι καλά.

Στέφανος Παφίτης

Τον παππού μου τον λένε Κατίρ. Είναι λίγο νέος ο παππούς μου και μένει στην Τουρκία.

Ο παππούς μου είναι λίγο ψηλός. Και είναι λίγο βαρύς. Τα μάτια του είναι καστανά. Το δέρμα του παππού μου είναι λίγο σκούρο. Τα ρούχα του παππού μου είναι πρόχειρα. Ο παππούς μου φοράει γυαλιά.

Ο παππούς μου είναι πολύ χαρούμενος όταν παίζει με το τάμπλετ του. Συνήθως είναι λίγο νευρικός. Ξέρω ότι το αγαπημένο του φαγητό είναι η σούπα. Αγαπά τα χρώματα.

Εγώ και ο παππούς μου πηγαίνουν στο χωράφι και τσαπίζουμε. Βγαίνουμε έξω και παίζουμε ποδόσφαιρο. Κάποτε μου θυμώνει.

Όσο και να μου θυμώνει, εγώ θα τον αγαπώ πάντα!

Αλέξανδρος Τσέλεμπι

Τον παππού μου τον λένε Ηλία και είναι 58 χρονών. Το επάγγελμά του είναι ταξιτζής. Μένει στη Λευκωσία.

Είναι λίγο ψηλός. Ο παππούς μου είναι κανονικός στο βάρος. Τα μάτια του είναι λίγο μεγάλα. Τα μαλλιά του είναι μαύρο. Το δέρμα του είναι απαλό και είναι λίγο μαύρο.

Ο παππούς μου είναι πολύ καλός και πολύ ευγενικός. Έχει πολλούς φίλους. Μερικές φορές θυμώνει και νευριάζει μαζί μου ή με τη γιαγιά. Κάθε μέρα είναι στο σπίτι, φεύγει όταν πρέπει να πάει δουλειά.

Ο παππούς κι εγώ, όταν ο πατέρας μου ψήνει σούβλα, πηγαίνουμε βόλτα με το αυτοκίνητο. Όταν παίζω ποδόσφαιρο έρχεται και με βλέπει. Του αρέσει πολύ. Παίζουμε και μπάλα.

Όταν είμαι μαζί του νιώθω ευτυχία, αγάπη και χαρά.

Ηλίας Νικολάου

Ονομάζεται Πάμπος και είναι πολύ γέρος. Δούλευε σε ένα μαγαζί στη Λευκωσία. Μένει στη Λακατάμεια αλλά είναι από τη Βατυλή.

Ο παππούς μου είναι πολύ ψηλός. Έχει πολύ μεγάλη κοιλιά. Τα μάτια του είναι πολύ λαμπερά. Τα μαλλιά του είναι άσπρα. Έχει δέρμα μπεζ.

Είναι πολύ χαρούμενος. Κάθε μέρα έρχεται να με πιάσει από το σχολείο. Το αγαπημένο του είναι να πηγαίνει στο χωράφι. Κάθε μέρα πηγαίνουμε στο χωράφι μαζί και τον βοηθώ να ποτίσει.

Νιώθω χαρούμενος που έχω έναν παππού που με αγαπά. Θέλω να είναι πάντα καλά.

Κυριάκος Τσάζου

Τη γιαγιά μου τη Λένε Χρύσω Τρικινά. Δεν είναι ούτε πολύ μεγάλη, ούτε μικρή. Εδώ και λίγα χρόνια είναι συνταξιούχα. Πριν να πιάσει σύνταξη ήταν αεροσυνοδός. Μένει στη Λακατάμεια αλλά κατάγεται από το Περιστερωνάρι.

Δεν είναι ούτε ψηλή ούτε κοντή. Έχει λίγο λίπος. Τα μάτια της είναι καστανά. Τα μαλλιά της είναι καστανά αλλά τα βάφει κόκκινα. Έχει λίγες ρυτίδες. Δεν φοράει ούτε μοντέρνα ρούχα ούτε παλαιολιθικά. Το ξεχωριστό πράγμα του έχει η γιαγιά μου είναι ότι είναι καλή με όλους.

Η γιαγιά μου δεν είναι καθόλου νευρική, δεν θυμώνει ποτέ. Είναι πάντα χαρούμενη. Κάνει πολλά ευγενικά πράγματα και έχει ωραία φωνή. Συνηθίζει να κάνει δουλειές και να φτιάχνει κέικ.

Μαζί κάνουμε τα κέικ και παίζουμε μαζί. Όταν ήμουν πολύ μικρός μου έλεγε παραμύθια με τον παπού.

Ξέρω ότι με λατρεύει όπως την λατρεύω κι εγώ. Ελπίζω να είναι καλά και να συνεχίσει να είναι χαρούμενη.

Μιχάλης Ανδρέου

Όπως τα περισσότερα παιδιά, έτσι κι εγώ έχω δύο γιαγιάδες. Όμως σήμερα θέλω να σας περιγράψω τη γιαγιά μου την Ευανθία που είναι η μαμά της μαμάς μου. Η γιαγιά μου έχει πάρει σύνταξη, δηλαδή είναι μεγάλη. Η γιαγιά μου είναι από τη Ζώδια, αλλά κατοικεί στη Λευκωσία.

Η γιαγιά μου είναι σχετικά ψηλή και λεπτή. Τα μάτια της γιαγιάς μου δεν είναι ούτε μεγάλα ούτε μικρά. Τα μαλλιά της είναι κοντά και γκριζα. Το δέρμα της είναι ανοιχτόχρωμο. Της αρέσει να φοράει μαύρα ρούχα. Στα χέρια της και στο πρόσωπό της έχει πανάδες.

Η γιαγιά μου είναι χαρούμενη και εργατική. Συνηθίζει να κάνει δουλειές και να κοιμάται. Της αρέσει να βλέπει τηλεόραση.

Κάποιες φορές έρχεται σπίτι μας και τρώμε. Επίσης κάποιες φορές με προσέχει.

Νιώθω ότι με αγαπά και την αγαπώ, γι' αυτό φροντίζω να είμαι φρόνιμη και να μην κάνω αταξίες ή ακαταστασία. Εύχομαι να είναι πάντα καλά και να ζήσει πολλά χρόνια. Είμαι πολύ τυχερή που έχω την καλύτερη γιαγιά του κόσμου.

Μυρτώ Σαρπέτσα

Σαν όλα τα παιδιά του κόσμου που έχουν δύο γιαγιάδες, έτσι έχω κι εγώ. Θα σας μιλήσω για τη γιαγιά μου την Αναστασία. Αυτή γέννησε τη μαμά μου. Πέθανε λίγο ηλικιωμένη. Έμενε στον Συνοικισμό Γ'. Νομίζω πως καταγόταν από το Αργάκι.

Δεν ήταν ούτε πολύ ψηλή ούτε κοντή. Επίσης ήταν λίγο λεπτή. Τα μάτια της ήταν γλυκά, αλλά δεν θυμάμαι τι χρώμα είχαν. Τα μαλλιά της ήταν κοντά, σγουρά και γκριζα. Είχε δέρμα με καφέ ελιές και μπεζ κλειστό χρώμα. Συνήθως φορούσες φούστες και μαύρες μπλούζες. Είχε δύο ξεχωριστά πράγματα. Το ένα είναι πως έλεγε πολλές υπέροχες ιστορίες και τώρα τις έχουμε σε κασέτες. Ακόμη είχε καμπούρα, έτσι κρατούσε κάτι σαν μπαστούνι.

Ήταν λίγο σοβαρή, αλλά γελούσε όταν έπρεπε. Πολλές φορές την άκουγα να είναι ευγενική με τους άλλους. Δεν θύμωνε και πολύ, γιατί μας αγαπούσε. Μια συνήθεια που είχε είναι πως της άρεσε να μιλά με τον παππού μου. Μερικά από τα αγαπημένα της πράγματα ήταν που έλεγε υπέροχες ιστορίες και που έβλεπε την οικογένειά μου και των θείων μου.

Μαζί μιλούσαμε και παίζαμε ένα παιχνίδι με μία πέτρα. Κάναμε κι άλλα πράγματα, αλλά δεν τα θυμάμαι.

Παρ' όλο που πέθανε, νιώθω πως με αγαπά και την αγαπώ ακόμη. Εύχομαι να είναι κοντά στον Χριστό και να την προσέχει.

Μαρία Ανδρέου

Το όνομα της γιαγιάς μου είναι Ελευθερία. Η ηλικία της είναι μεγάλη. Η γιαγιά μου δουλεύει στο καφενείο. Μένει στην Περιστέρωνα. Κατάγεται από την Αμμόχωστο.

Το ύψος της είναι κανονικό. Το βάρος της είναι 100 κιλά. Τα μάτια της είναι γαλανά σαν τον ουρανό! Τα μαλλιά της είναι άσπρα σαν το χιόνι! Το δέρμα της έχει ρυτίδες. Τα ρούχα της είναι παλιού καιρού.

Ο χαρακτήρας της γιαγιάς μου είναι πολύ ευγενικός αλλά είναι λίγο νευρική. Η γιαγιά μου πηγαίνει καθημερινά στο καφενείο. Το αγαπημένο της γιαγιάς μου είναι να μαγειρεύουμε μαζί νόστιμα φαγητά.

Εμείς κάνουμε μαζί πολλά πράγματα ειδικά να παίζουμε επιτραπέζια παιχνίδια, να βλέπουμε τηλεόραση και άλλα. Πηγαίνουμε μαζί στην Ελλάδα και στο αεροπλάνο μιλούμε. Τα βράδια κοιμούμαστε μαζί αργά. Έρχεται και με πιάνει από το σχολείο. Εγώ θέλω να πηγαίνω στο σπίτι της κάθε μέρα.

Εγώ την αγαπώ πάρα πολύ και εκείνη μου λέει ότι είμαι «ο άγγελός της». Εγώ εύχομαι να με αγαπά και να είναι καλά και να συνεχίσει να κάνει ωραία φαγητά.

Το όνομα του παππού μου είναι Φραντς. Ο παπούς μου είναι 73 χρονών. Ο παπούς μου γεννήθηκε στην Κροατία και μένει εκεί.

Ο παπούς μου δεν είναι ψηλός, ούτε κοντός. Ο παπούς μου φαίνεται δυνατός, επειδή έκανε πολλή γυμναστική. Ο παπούς μου είναι ξανθός και έχει κοντά, άσπρα μαλλιά. Ο παπούς μου έχει καστανά μάτια. Ο παπούς μου ξεχωρίζει, γιατί στο ένα του δάχτυλο του λείπει ένα νύχι.

Ο παπούς μου είναι πολύ αστείος και νευρικός. Κάθε μέρα ο παπούς μαζεύει ξύλα για τον χειμώνα. Το αγαπημένο του πράγμα είναι να μιλά με τις φιλενάδες του.

Εγώ κι ο παπούς μου συναντιόμαστε μόνο μια φορά τον χρόνο.

Νιώθω λυπημένος, γιατί ο παπούς μου ζει μόνος του. Εύχομαι να μην νιώθει μόνος.

Εμάνουελ Μιρίλοφ

Τη γιαγιά μου την λένε Τασούλα Παναγιώτου. Είναι 73 χρονών και μένει στη Λακατάμεια. Η γιαγιά μένει στον κάτω όροφο του σπιτιού μας.

Είναι λίγο κοντρή, έχει μαύρα μαλλιά και μαύρα μάτια. Στη γιαγιά μου αρέσει να ράβει, να κεντά και να παίζει με τα εγγόνια της. Μας μαγειρεύει και μας φροντίζει.

Αγαπώ τη γιαγιά μου, γιατί είναι η πιο καλή γιαγιά του κόσμου!

Χρίστος Παπαδημητρίου

Ο παππούς μου ονομάζεται Θεοκλής. Είναι 68 χρονών. Μένει στη Λακατάμεια. Είναι πρόσφυγας από ένα χωριό της Κερύνειας.

Ο παππούς μου είναι πολύ ψηλός. Είναι λίγο κοντρός. Τα μάτια του είναι καστανά και πολύ όμορφα. Τα μαλλιά του είναι άσπρα. Το δέρμα του είναι κανονικό. Τα ρούχα του είναι πολύ ωραία. Ο παππούς μου είναι ξεχωριστός γιατί έχει άσπρα μαλλιά.

Ο χαρακτήρας του είναι απίθανος. Ο παππούς μου συνηθίζει να πηγαίνει στον μπακάλη και να μας φέρνει φαγητά. Το αγαπημένο του πρόγραμμα είναι οι ειδήσεις. Μαζί παίζουμε, τραγουδάμε και γελάμε. Με τον παππού μου περνούμε τέλεια!

Όταν είμαι μαζί του νιώθω ασφάλεια και χαρά. Αγαπώ τον παππού μου και θέλω να ζήσει πολλά χρόνια ακόμα.

Χρίστος Καζαφανιώτης

Το όνομά της είναι Σούλα Στυλιανού. Είναι 66 χρονών. Μένει στη Λακατάμεια. Ζούσε στον Καραβά, αλλά ήρθε μετά την εισβολή.

Έχει μάτια καστανά και τα μαλλιά της είναι πάλι καστανά. Έχει δέρμα μαλακό και ρούχα κάπως καινούργια.

Ο χαρακτήρας της γιαγιάς μου είναι πολύ ευχάριστος. Μαγειρεύει όλο το πρωί. Τα αγαπημένα της έργα είναι « Η Γαλάτεια» και «Οι Συμμαθητές».

Παίζουμε κάθε μέρα μπάλα και την νικώ πάντα εγώ. Νιώθω χαρά όταν μου αγοράζει δώρα. Εύχομαι να είναι καλά και να την προσέχει ο Θεός.

Ανδρέας Ιωαννίδης

Τη γιαγιά μου την λένε Ιουλία. Η ηλικία της είναι 69 χρονών. Δουλεύει σε εργοστάσιο κυμών. Μένει στη Βυζακιά.

Το ανάστημά της είναι χαμηλό και είναι παχουλή. Τα μάτια της είναι μελισσιά. Τα μαλλιά της είναι κόκκινα. Το δέρμα της είναι καφέ. Τα ρούχα της είναι παλιά. Έχει ένα σημάδι στο χέρι της η γιαγιά μου.

Ο χαρακτήρας της γιαγιάς μου είναι καλός. Είναι ευγενική, όμως φωνάζει μερικές φορές. Η γιαγιά μου συνέχεια κάνει κουλουράκια. Τα αγαπημένα πράγματα της γιαγιάς μου είναι ο τραχανάς, η καθαριότητα και τα εγγόνια της.

Μαζί κάνουμε κουλουράκια, φαγητό και χτένισμα. Νιώθουμε χαρούμενοι, θυμωμένοι και ευτυχισμένοι μερικές φορές. Θέλω η γιαγιά μου να είναι πάντα καλά!

Νικόλας Δημητρίου

Φίλους έχω πολλούς, αλλά ο καλύτερός μου φίλος είναι ο Μιχάλης. Είναι 9 χρονών όπως κι εγώ αλλά λίγους μήνες μεγαλύτερός μου. Ο Μιχάλης μένει στον Στρόβολο όπως κι εγώ. Είμαστε σχεδόν γείτονες. Τον ξέρω από δύο χρονών γιατί οι μπαμπάδες μας είναι φίλοι.

Ο Μιχάλης είναι αρκετά ψηλός και όχι κοντός. Δεν είναι καθόλου γεματούλης και είναι πολύ έξυπνος. Τα μάτια του είναι καστανά. Τα μαλλιά του είναι μαύρα σαν τη νύχτα. Τα αυτιά του Μιχάλη είναι κανονικά.

Ο Μιχάλης είναι φρόνιμος, δεν μαλλώνει με κανέναν, ούτε δέρνει κάποιον. Ακούει όταν μιλά η δασκάλα και λύνει σωστά τις ασκήσεις. Η αγαπημένη του ομάδα είναι η Ομόνοια και το αγαπημένο του φαγητό η πίτσα. Το αγαπημένο του παιχνίδι είναι το Xbox.

Εγώ και ο Μιχάλης κάνουμε διάφορα πράγματα μαζί όπως να παίζουμε κάθε διάλειμμα, να έρχεται σπίτι μου και να παίζουμε. Ελπίζω να είμαστε πάντα φίλοι και να πηγαίνουμε στο ίδιο σχολείο.

Κυριάκος Ματσούκας

Zwánkia

Το ζώάκι μου είναι ένας σκύλος. Η ράτσα του είναι πεκινουά και είναι δεκατεσσάρων ετών. Το αποκτήσαμε όταν η μητέρα μου το βρήκε όταν ήταν μικρή.

Είναι μικροκαμωμένο, στο χρώμα είναι μπεζ ανοικτό. Έχει κοντό τρίχωμα, μάτια μαύρα γουρλωτά, μεγάλα σαν βάτραχο. Τα αυτιά της αγκαλιάζουν το πρόσωπό της και έχουν κάτι το ιδιαίτερο γιατί είναι σγουρά σαν να φοράει ένα ζευγάρι σκουλαρίκια. Έχει μια φουντωτή ουρά και τα μουστάκια της είναι παράξενα. Αυτό που την κάνει ξεχωριστή είναι όταν μας μυρίζεται.

Η συμπεριφορά της είναι παιχνιδιάρικη. Το φαγητό που τρώει είναι σκυλοτροφές και μπισκότα. Της αρέσει να την τρέχουμε και να μας τρέχει από πίσω. Επίσης όταν λείπουμε από το σπίτι ξαπλώνει πάνω στον καναπέ. Γαβγίζει και μας μυρίζεται. Κοιμάται κάτω από τα κρεβάτια μας ή στο κρεβάτι της. Δεν κάνει καμιά τρέλα.

Κάθε φορά, μόλις πάω σπίτι, η μικρή μου Λολίτα πετάγεται πάνω μου. Την φροντίζω σαν τα μάτια μου, την αγαπώ και την προσέχω. Την παίρνω βόλτα και παίζουμε μαζί πολλά παιχνίδια. Την αγαπώ πάρα μα πάρα πολύ διότι είναι ένα ξεχωριστό ζώο για μένα.

Βασιλική Παναγιώτα Λουκά

Στην αυλή μου έχω ένα κοτέτσι που μέσα έχει πολλές κότες. Τις αγόρασε ο παππούς μου το καλοκαίρι. Το καλοκαίρι ήταν μικρά κοτοπουλάκια αλλά τώρα ήδη μεγάλωσαν. Είναι ήδη πέντε μηνών.

Είναι άλλες άσπρες και άλλες καφέ. Έχουν μεγάλα φτερά και πιο κιτρινωπά πόδια. Τα μάτια τους είναι μικρούλικά και στρογγυλά. Έχουν μια ουρά που μοιάζει σαν τσουλήθρα και συνεχώς κακαρίζουν. Είναι πολύ χαριτωμένες κότες! Έχουμε και κοτοπουλάκια που είναι ακόμα μικρά.

Όταν λείπουμε ο παππούς μου τους βάζει μπόλικο φαγητό για να μην πεινάσουν. Είναι πολύ γλυκιές και όταν αγγίζεις τα πούπουλά τους νιώθεις ότι ξαπλώνεις πάνω σε ένα πουπουλένιο μαξιλάρι. Κάποιες φορές οι κότες μάλωναν μεταξύ τους. Ο παππούς μου τις χώρισε για να μην ξαναμαλώσουν. Τη μια την έβαλε σε ένα κλουβί και τις άλλες τις έβαλε σε άλλο κλουβί. Κάποιες φορές όταν πάω να τις ταΐσω με τον αδερφό μου, φεύγουν από το κλουβί τους.

Στις κότες μου δίνω διάφορους σπόρους για να τρώνε. Επίσης τους μαζεύω χόρτα και μόλις τα δουν αρχίζουν να τσιμπάνε. Όταν βλέπουν τον παππού μου που πάει να τις καθαρίσει, πετάγονται μέσα από το κοτέτσι τους πάνω στους τοίχους. Όταν βλαστήσουν φρέσκα χόρτα στην αυλή μου, πάω αμέσως να τα μαζέψω και τους τα βάζω σε έναν κουβά. Τους αλλάζω πάντα το νερό τους για να είναι καθαρό. Τις αγαπώ τις όμορφές μου κότες!

Σπίτι μου σπιτάκι μου

Νομίζω ότι το πιο αγαπημένο μέρος κάθε ανθρώπου είναι το σπίτι του. Το σπίτι μου βρίσκεται στη Λακατάμεια. Δεν είναι μικρό, είναι μεγάλο και για μένα είναι ξεχωριστό.

Ο κήπος μου είναι πολύ μεγάλος και έχει πολλά λουλούδια. Είναι πολύ όμορφος και γαλήνιος. Στην αυλή μου έχει μαύρα ψηλά κάγκελα.

Όταν μπεις μέσα θα δεις την κουζίνα και την τραπεζαρία. Το σαλόνι μας είναι δίπλα από την κουζίνα και εκεί βρίσκεται η τηλεόραση. Στον δεύτερο όροφο βρίσκονται τρία δωμάτια. Το πιο μεγάλο είναι των γονιών μας, το άλλο είναι της αδερφής μου και το τρίτο είναι το δικό μου.

Το αγαπημένο μου δωμάτιο είναι το δικό μου. Στον τοίχο του βρίσκεται μια μεγάλη καφέ ντουλάπα και πάνω στον τοίχο μου υπάρχουν κορνίζες της ομάδας μου. Το χρώμα του τοίχου μου είναι γαλάζιο. Ανάμεσα από τους τοίχους είναι το κρεβάτι μου. Δίπλα από το κρεβάτι βρίσκεται το κομοδίνο. Οι κουρτίνες μου έχουν χρώμα μπλε που το διάλεξα εγώ. Δίπλα από το κρεβάτι είναι το γραφείο μου. Στο δωμάτιό μου κάνω πολλά πράγματα, κάνω τα μαθήματά μου, κοιμάμαι στο κρεβάτι μου, ντύνομαι, διαβάζω βιβλία, παίζω νερφ.

Δεν με πειράζουν πιο μεγάλα και πιο όμορφα σπίτια, γιατί αγαπώ πολύ το σπίτι μου.

Γιώργος Γρηγορίου

Νομίζω πως το πιο αγαπημένο μου μέρος είναι το σπίτι μου. Το δικό μου σπίτι βρίσκεται στη Λακατάμεια. Είναι πολύ μεγάλο και πολύ εντυπωσιακό απ' έξω. Για μένα είναι το πιο όμορφο σπίτι του κόσμου!

Απ' έξω η αυλή είναι πολύ μεγάλη και έχει μια πισίνα και μια κούνια. Έχουμε διάφορα λουλούδια και πολλές γλάστρες. Από μπροστά είναι η βεράντα και ένα τέρμα του ποδοσφαίρου. Έχω έναν υπέροχο κήπο.

Το σπίτι μου έχει πολλά δωμάτια. Έχει τρία δωμάτια για να κοιμόμαστε, δύο σαλόνια, μια κουζίνα και μια τραπεζαρία. Το σαλόνι έχει τηλεόραση, παιχνίδια και τα Χριστούγεννα στολίζουμε το χριστουγεννιάτικο δέντρο. Στον δεύτερο όροφο βρίσκονται τα τρία δωμάτια. Το πιο μεγάλο δωμάτιο του σπιτιού είναι το σαλόνι και ο παιχνιδότοπος.

Το αγαπημένο μου δωμάτιο είναι το δικό μου. Είναι βαμμένο με μπλε χρώμα και έχει άσπρες κουρτίνες. Είναι πολύ συγυρισμένο. Εκεί κάνω γυμναστική με τα βαράκια μου, παίζω με τον αδερφό μου «Σκοτεινό Δωμάτιο». Έχει ένα καλί και καμιά φορά πέφτουμε πάνω του.

Το σπίτι μου είναι το καλύτερο του κόσμου. Το αγαπώ σαν οικογένεια και καλύτερό μου φίλο.

Γιώργος Παυλίδης